

La mort a l'Alcorà

Certament, els qui s'obstinin en la incredulitat i morin mentres [segueixin encara] negant la veritat --el seu merescut és el rebuig de Déu, el dels àngels i el de tots els éssers humans [rectes].

Alcorà 2:161

Ningú mor sinó és amb el permís de Déu, en un termini predeterminat. Qui vulgui la recompensa que ofereix aquesta existència li donarem en part, i qui vulgui la recompensa de l'altra [vida] li donarem. I recompensarem als agraïts.

Alcorà 3:145

Tot ésser humà provarà la mort, però no rebreu la vostra recompensa íntegra [pel que hagueu fet a la Terra] sinó fins al Dia de la Resurrecció; aleshores, qui sigui apartat del foc i conduït al paradís, certament haurà triomfat, doncs la vida del món no és sinó un gaudi passatger.

Alcorà 3:185

A cap ésser humà anterior a tu li hem donat la immortalitat. Si tu has de morir, ¿per què ells haurien de ser immortals? Tota ànima ha de provar la mort. Us posarem a prova amb allò bo i allò dolent i a Nosaltres retornareu.

Alcorà 21:34

Déu, *Al-lâh*, s'emporta les ànimes quan els hi arriba la mort, i s'emporta les que encara no han mort durant el son, per després retenir aquelles la mort de les quals estava decretada i retornar a les altres fins que compleixin el seu termini de vida fixat; realment en això hi ha signes per la gent que reflexiona.

Alcorà 39:42

I vindrà l'embriaguesa de la mort amb la veritat. Això del que fugieu. Cada ànima vindrà acompanyada amb un que el conduirà i d'un testimoni.

Alcorà 50:19-21